

012
012

Jan Decorte, 'Much Dance'

Kleine bewegingen, grote betekenissen

'Much Dance' is Jan Decortes tweede 'echte' dansvoorstelling. Deze titel mag je gerust met een korrel zout nemen, want zoals steeds is *less* duidelijk *more* bij de schobbejak. Het schijnbare simplisme van Decorte wordt wel eens verward met arrogante gemakzucht, maar is - zeker in het geval van 'Much Dance' - alweer geniaal in haar eenvoud. Zelf kon ik niet anders dan helemaal door de knieën gaan voor dit kwetsbare liefdespleidooi. 'It's only love and that is all' van The Beatles zou niet misstaan als ondertitel voor deze voorstelling.

Van 'The French Cancan' over een heerlijk acapella gezongen versie van het FKA Twigs-nummer 'Water Me' tot 'Lonesome Zorro' van Arno: de muziek in 'Much Dance' is opvallend gevarieerd.

Daartegenover staat een alweer even sober als monumentaal scènebeeld: drie abstract-houten ruimteraketten met spiegels en een strak lichtontwerp vormen het schouwtoneel waarbinnen Decorte en zijn vier acteurs bewegen, zingen en verwonderd toekijken. Decorte schreef – in amper 40 minuten – zes gedichten *in easy English* die telkens aanheffen met ‘O love’ en hier gedeclameerd worden door acteur Risto Kübar. Deze gedichten vallen tegenover de prachtige beelden toch vaak een beetje te licht uitvallen. Ook de interventies van Jan Decorte zelf – die zoals steeds vanop een krukje aan de jardinkant toekijkt – overtuigen niet altijd. Wat maakt ‘Much Dance’ dan wel zo sterk?

Om kort te zijn: de inbreng van de drie andere speelse en gevoelige mensen op scène. Je omringen door een goede equipe is immers ook een kunst. Zoals Decorte in een interview zelf al aangaf, is zijn eeuwige muze Sigrid Vinks eigenlijk de echte regisseur. Hoe zij hier frivol haar rokje optrekt of zoals een prinses op een pony rondrijdt (confettikanon inclusief), maakt ons instant gelukkig. De echte ster uit ‘Much Dance’ is echter Benny Claessens, terug na vele jaren bij de Münchner Kammerspiele. Zijn monumentale lijf draagt hier al iets meer textiel dan bij zijn poedelnaakte rol als Dionysus in Decortes ‘Bakchai’ enkele jaren terug. Samen met Risto Kübar, ook zijn partner in het echte leven, tekent hij voor hét hoogtepunt uit de voorstelling: een acht minuten durend liefdevol duet waarbij ze elkaar – en dat mag u gerust letterlijk nemen – graag zien door dik en dun. *Opposites attract*.

Eveneens monumentaal: Jan Decorte die op een episch muziekstuk zijn eigen dood ensceneert en tergend traag door Sigrid Vinks naar het midden van de scène versleept wordt. Het is telkens een beetje thuiskomen bij de voorstellingen van Decorte & co, maar hier heb je pas echt het gevoel in de intiemste kring van Decorte en Vinks binnen te kijken. De kans dat zo'n sterfscène zich ooit in hun echte leven zal voordoen, is immers niet ondenkbaar. Dit bewustzijn van de eigen vergankelijkheid en kwetsbaarheid maakt ‘Much Dance’ alweer een eerlijke, genereuze voorstelling die prikkelt zoals weinig andere makers dat kunnen. Meer dan wat tableaux, karamellenverzen en muziekjes heeft Jan Decorte hier alweer niet voor nodig.

En nu genoeg gepraat, hop naar die grote dansvloer genaamd leven.

Filip Tielens © Cutting Edge - 16 november 2014

DETAILS PODIUM

Spel:

Jan Decorte, Sigrid Vinks, Benny Claessens, Risto Kübar

Productie:

Bloet vzw, Kaaithheater

Location:

Kaaithheater Brussel

Datum opvoering:

2014-11-14 00:00:00

Datum premiere:

14/11/2014 u

Zie ook

- [\(review\)Bakchai](#)

MEER TELEXBERICHTEN

**Cutti
ngEd
ge.be**

Like